

(2004/C 58 E/198)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2582/03
från Erik Meijer (GUE/NGL) till kommissionen

(6 augusti 2003)

Ämne: Hur det gått för anmälare av missförhållanden i Europeiska revisionsrätten 2: bedömningen försvårad av att samtidig undersökning av överordnade måste göras

1. Tycker kommissionen det har någon betydelse eller inte att en samvetsgrann anmälare av missförhållanden enligt sig själv och enligt en rekommendation från en disciplinkommitté handlat i god tro för att slå vakt om en gemenskapsinstitutions intressen?
2. Kan kommissionen ge besked om i hur många fall en juridiskt behörig myndighet vid en gemenskapsinstitution synbarligen av personrelaterade skäl lämnat en rekommendation från disciplinkommittén därhän? Anser kommissionen att den behöriga myndigheten visat prov på ringaktning för kommittén i och med att den åsidosatt en (upprepad) rekommendation från denna kommitté?
3. Har kommissionen hört sig för hos generalsekreteraren om han, då han fattade sitt beslut om att avskeda anmälaren av missförhållanden, också tagit hänsyn till de klagomål som denne anförde mot före detta ledamoten av revisionsrätten, Nikolaou, och som redan utretts eller håller på att utredas av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) och de rättsvärdande myndigheterna?
4. Har kommissionen frågat OLAF om varför det i byråns pressmeddelande nr 18 inte sägs något om att man tack vare denne anmälare av missförhållanden kunnat inleda en rättslig utredning av före detta ledamoten av revisionsrätten Nikolaou?
5. Blir det kommissionens slutsats, också mot bakgrund av rekommendationen från disciplinkommittén, att uppriktiga anmälare av missförhållanden blir tvungna att bryta mot artikel 21 första strecksatsen i tjänsteföreskrifterna om bistånd till överordnade om de förhållanden som påtalas verkar vara en följd av sådana personers handlande som befinner sig i direkt subordinationsförhållande till dessa överordnade?
6. Tycker sig kommissionen ha ansvar för framtiden för sådana tjänstemän vid EU-institutionerna som redligt vidtagit åtgärder för att få slut på sådant som de upplever som missförhållanden genom att rikta uppmärksamheten på det? Hur omsätter kommissionen detta ansvar i praktiken?

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-2581/03 och E-2582/03
ingivet av Neil Kinnock för kommissionen

(30 september 2003)

EU-institutionerna är separata arbetsgivare och sköter därför de disciplinärenden som rör den egna personalen enligt tjänsteföreskrifterna och med beaktande av de domar som meddelats av EG-domstolen. Kommissionen kan inte besvara frågor som rör det fall som parlamentsledamoten tar upp, eftersom det gäller en person som var anställd vid revisionsrätten. Parlamentsledamoten ombeds därför rikta sina frågor till revisionsrätten.

(2004/C 58 E/199)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2605/03
från Elizabeth Lynne (ELDR) till kommissionen

(28 augusti 2003)

Ämne: Erkännande av språklärares yrkeskvalifikationer

Är kommissionen medveten om att en brittisk lärare i engelska som har alla nödvändiga kvalifikationer och lärarerfarenhet från Förenade kungariket är tvungen att klara CAPES-provet (Certificat d'aptitude pédagogique à l'enseignement du second degré, ett mycket svårt prov, särskilt för en utlänning) för att kunna undervisa på heltid inom det franska utbildningssystemet?

Står detta inte i strid med rådets direktiv 89/48/EEG⁽¹⁾ av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier?

Kommer det föreslagna direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer⁽²⁾ att leda till att detta problem åtgärdas, särskilt med tanke på att franska lärare har möjlighet att undervisa i Förenade kungariket utan att behöva klara av ett sådant extra prov?

⁽¹⁾ EGT L 19, 24.1.1989, s. 16.

⁽²⁾ KOM(2002) 119 slutlig.

Svar från Frits Bolkestein på kommissionens vägnar

(10 oktober 2003)

EG-domstolen har nyligen meddelat en dom i ett mål om förhandsavgörande (mål C-285/01, Burbaud) som kan bidra till att klargöra gemenskapsbestämmelserna i den fråga som parlamentsledamoten tar upp. Kommissionen granskar för närvarande domen och kommer att lämna ett svar till parlamentsledamoten så snart denna granskning är avslutad.

(2004/C 58 E/200)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2607/03

från Olivier Dupuis (NI) till kommissionen

(25 augusti 2003)

Ämne: Munken Thich Tri Luc, kidnappad i Phnom Penh och återfunnen i ett vietnamesiskt fängelse

För exakt ett år sedan informerade jag kommissionen om att den buddistiske munken Thich Tri Luc, som är medlem av den förbjudna förenade buddistkyrkan i Vietnam UBCV, hade kidnappats i Phnom Penh efter att ha begärt asyl i Kambodja. Den 49-årige Thich Tri Luc (vars världsliga namn är Pham Van Tuong) hade flytt Vietnam för att undgå religiös förföljelse. Under de tio år som förlöpt sedan han anhölls första gången 1992 har han på grund av sitt stöd till UBCV utsatts för trakasserier, häktats och dömts till husarrest. Den flyktingstatus som han beviljades av FN:s flyktingkommisariat (UNHCR) på kontoret i Phnom Penh hindrade emellertid inte att individer (som inte kunnat identifierats) kidnappade honom natten till den 25 juli. Både Vietnam och Kambodja har nekat till att de skulle veta något om denna kidnappning och detta försvinnande och UNHCR har inte lyckats få upplysningar om Thich Tri Lucs öde. Nu har Thich Tri Luc påträffats på nytt, dock inte i egenskap av en fri människa som skyddas av Förenta nationerna utan i egenskap av en fängslad person som väntar på rättegång i ett vietnamesiskt fängelse. Enligt människorättskommissionen i Vietnam har Thich Tri Lucs familj, efter att ha väntat ett år på upplysningar, mottagit ett kort meddelande från folkdomstolen i Ho Chi Minh med en uppmaning att delta i rättegången mot Pham Van Tuong. Rättegången hade planerats till den 1 augusti men har skjutits upp utan att något konkret datum har fastställts. Familjen vet inte var Thich Tri Luc hålls fängslad och känner inte heller till vilka åtalspunkter som rättegången grundar sig på. Familjen har inte heller tillåtits besöka Thich Tri Luc i fängelset. Under denna olagliga hemliga fängelsevistelse som pågår sedan 12 månader tillbaka har Thich Tri Luc inte bara utsatts för hård psykisk och fysisk press utan även fråntagits rätten till en rättvis rättegång eftersom han inte haft möjlighet att kommunicera med sin advokat och förbereda sitt försvar. Thich Tri Luc riskerar i egenskap av samvetsfånge och medlem av en förbjuden kyrka att dömas till mycket hårda fängelsestraff.

Är kommissionen medveten om att Thich Tri Luc har kidnappats och trots sin flyktingstatus tvångsrepatrierats samt att han i hemlighet har hållits fängslad i över ett år i Vietnam? Har kommissionen informerats om vilka anklagelser som riktas mot honom? Har kommissionen begärt att hans representant i Hanoi skall få avlägga besök i fängelset och biträda honom under rättegången? Vilka åtgärder kommer kommissionen att vidta för att hindra de kambodjanska och vietnamesiska myndigheterna från fortsatta brott mot de internationella bestämmelserna om flyktingstatus och i synnerhet mot principen om att inte återsända personer som på grund av sin religion, ras eller sina politiska åsikter är hotade i sitt eget land? Borde inte dessa kränkningar som myndigheterna i Hanoi och Phnom Penh gjort sig skyldiga till leda till att kommissionen inför sanktioner grundade på "människorättsklausulen" i samarbetsavtalen mellan EU och Vietnam respektive EU och Kambodja?